

**Ημέρα Μνήμης και Τιμής των Θυμάτων της Γενοκτονίας των
Αρμενίων, των Ελλήνων του Πόντου και των Ασσυρίων**

Η γενοκτονία ως όρος διαμορφώθηκε κατά τη διάρκεια της Δίκης της Νυρεμβέργης το 1945, όταν δικάστηκε η ναζιστική ηγεσία για τα ειδικά εγκλήματα που είχε διαπράξει. Ως γενοκτονία ορίστηκε η μεθοδική εξολόθρευση, ολική ή μερική, μιας εθνικής, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας. Πρόκειται για πρωτογενές έγκλημα, το οποίο δεν συνδέεται οπωσδήποτε με πολεμικές συγκρούσεις. Οι δράστες της γενοκτονίας δεν προσπαθούν να εξοντώσουν μία πληθυσμιακή ομάδα για κάτι που έκανε, αλλά γι' αυτό που είναι στην περίπτωση των Ελλήνων, διότι ήταν Έλληνες και Χριστιανοί, δηλαδή ένας πληθυσμός διαφορετικής εθνικής και θρησκευτικής ταυτότητας, που διαβιούσε στο Οθωμανικό-Τουρκικό Κράτος. Η εξολόθρευση των Ελλήνων αυτών συνιστά περίπτωση γενοκτονίας, αν λάβει κανείς υπόψη του το καταστρωθέν, από Γερμανούς και Τούρκους, σχέδιο που προηγήθηκε, τη σταδιακή κλιμάκωση αυτού, τη συνάφεια των τουρκικών ενεργειών με τα αιτήματα του Εθνικιστικού-Κεμαλικού Κινήματος, καθώς και το γεγονός ότι οι δράστες της γενοκτονίας στράφηκαν αποκλειστικά εναντίον των χριστιανικών πληθυσμών (Αρμενίων, Ελλήνων κι Ασσυρίων), οι οποίοι επί χιλιετίες ονόμαζαν πατρίδα τους τη Μικρασία, τον Πόντο και γενικότερα την Ανατολία.

Οι τρεις αυτές γενοκτονίες θεωρούνται από πολλούς ερευνητές ως μέρη ενός ενιαίου σχεδίου εξόντωσης των χριστιανικών πληθυσμών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας από το Κίνημα των Νεοτούρκων και μετέπειτα του Μουσταφά Κεμάλ, κατά την περίοδο 1914-1923. Οι Αρμένιοι έχασαν κατά την περίοδο αυτή 1,5 εκατομμύριο συμπατριώτες τους. Οι απώλειες των Ελλήνων του Πόντου ανήλθαν σε 353.000 θύματα. Οι Ασσύριοι (Χαλδαίοι, Μονοφυσίτες Σύροι, Αραμαίοι, Ιακωβίτες και Ορθόδοξοι Σύροι) θρήνησαν 250.000 νεκρούς.

Εκτός της Βουλής των Ελλήνων (1994), της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας (1994), έχουν αναγνωρίσει τις γενοκτονίες και Πολιτείες των Η.Π.Α., όπως η Νέα Υόρκη (2002), το Νιου Τζέρσεϊ (2002), αλλά και πόλεις, όπως το Κλίβελαντ (2005) κ.ά., καθώς και η Σουηδία (2015), η Ολλανδία (2015) και η αυστραλιανή πολιτεία της Βικτώρια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση το 2007 έθεσε στην Τουρκία, ως όρο για την ενταξιακή της πορεία, να ανοίξει τα αρχεία της και να ασχοληθεί με τη γενοκτονία Αρμενίων, Ελλήνων του Πόντου και Ασσυρίων.

Ιδιαίτερη στιγμή για την παγκόσμια ακαδημαϊκή κι επιστημονική κοινότητα αποτέλεσε το Ψήφισμα της Διεθνούς Ενώσεως Ακαδημαϊκών για τη Μελέτη των Γενοκτονιών (I.A.G.S.) στις 16/12/2007, με το οποίο αναγνωρίζονται οι γενοκτονίες των Αρμενίων, των Ελλήνων του Πόντου και των Ασσυρίων από τους Νεότουρκους και τους Κεμαλικούς, μεταξύ των ετών 1914 ως 1923.

Με το ίδιο Ψήφισμα, η Διεθνής Ένωση καλεί την κυβέρνηση της Τουρκίας να αναγνωρίσει τις γενοκτονίες αυτών των πληθυσμών, να εκδώσει μια επίσημη απολογία και να προχωρήσει σε άμεσα και σημαντικά βήματα για αποκατάσταση.

Η παραδοχή του εγκλήματος της γενοκτονίας από τον ίδιο τον λαό που την διέπραξε και η επίσημη αίτηση συγγνώμης, την οποία απαιτεί το σημαντικό αυτό Ψήφισμα, είναι επιτακτικό χρέος προς την ανθρωπότητα. Παράλληλα, αποτελεί απαραίτητη συνθήκη για την ειλικρινή φιλία και συναδέλφωση των λαών, καθώς και εγγύηση ότι δεν θα σπιλώσουν την ιστορία παρόμοια εγκλήματα στο μέλλον.